

Web 2.0, Web 3.0 i la Web semàntica

Sergi Martínez Martín

UVic-UCC Introducció a la comunicació de les organitzacions

05/11/2023

Introducció

En l'era digital, l'evolució de la web ha estat un element clau en la manera com les persones interactuen amb la informació i les tecnologies. Des de la seva creació, la web ha experimentat diversos canvis, passant per diferents etapes evolutives que han donat lloc a la Web 2.0, la Web 3.0 i la Web Semàntica. Aquestes evolucions no només han canviat la forma en què consumim informació i col·laborem en línia, sinó que també han ocasionat canvis en la manera com les empreses i els governs gestionen les dades i les tecnologies de la informació.

En aquest treball, veurem les diferents etapes i que han ocasionat les evolucions de la web. Començarem analitzant el context històric del web, la seva creació, que va donar lloc a la Web 2.0, la seva posterior evolució a la Web 3.0 i les seves diferències amb la Web Semàntica. A més, també veurem la situació actual d'aquestes tecnologies i que aporten al món del periodisme

Context

La Web 2.0 no va ser creada per una persona o organització específica, ni va tenir una data de creació concreta com un esdeveniment únic. En canvi, el terme "Web 2.0" va ser utilitzat per primer cop pel creador d'O'Reilly Mitjana, Tim O'Reilly [1], en la conferència Web 2.0 l'any 2004. O'Reilly ho va utilitzar per a descriure les noves costums en desenvolupament sobre com es feien i utilitzaven les aplicacions web en aquest moment.

La Web 2.0 representa un canvi radical en l'activitat dels usuaris al Web. Això marca una transició de la Web 1.0, caracteritzada per llocs web estàtics i una experiència d'usuari més passiva, a una web social més dinàmica.

[1]: Tim O'Reilly, nascut el 6 de juny de 1954 en Cork (Irlanda) és el fundador i president d'O'Reilly Mitjana. És un impulsor dels moviments de codi obert,1 així com un dels autors del concepte Web 2.0 i participant en el desenvolupament del llenguatge Perl.

Imatge de: Yahoo imàgines

La Web 3.0 o Web semàntica és la idea d'una web més intel·ligent i semàntica es remunta als anys 90. Tim Berners-Lee [2], fundador de la World Wide Web [3], va encunyar el terme "Web Semàntica" en un article de recerca l'any 2001.

[2] Timothy "Tim" John Berners-Lee (Londres, Anglaterra; 8 de juny de 1955) és un científic de la computació britànic, conegut per ser el pare de la World Wide Web. Va establir la primera comunicació entre un client i un servidor usant el protocol HTTP al desembre de 1990. A l'octubre de 1994 va fundar el Consorci de la World Wide Web.

Imatge de: Yahoo imàgines

[3]: La **World Wide Web (La Web)** o **xarxa informàtica mundial** és un sistema que funciona a través d'internet, pel qual es poden transmetre diversos tipus de dades a través del Protocol de Transferència d'Hipertexts o HTTP, que són els enllaços de la pàgina web.

Les seves característiques són: és un sistema a través del qual es gestiona informació que serà compartida per internet; és necessari tenir connexió a internet a través d'alguna aplicació per a poder utilitzar la web, per exemple, Chrome, Mozilla, Safari i altres navegadors web, que són eines d'internet que ens permeten accedir a un gran nombre de continguts que al seu torn ens adrecen a altres pàgines i així successivament

(2023, 2 novembre). World Wide web. Wikipedia, la enciclopèdia lliure. https://es.wikipedia.org/wiki/World_Wide_Web

Història

La història de la Web 2.0 comença amb l'evolució de l'anomenada "Web 1.0" cap a un enfocament més interactiu i col·laboratiu. Web 2.0 és un terme popularitzat a principis de la dècada de 2000 per a descriure un canvi en la forma en què les persones usen i desenvolupen aplicacions web, en lloc d'una versió específica d'Internet.

La Web original, o "Web 1.0", era estàtica i essencialment unidireccional. La majoria dels llocs web eren pàgines de text sense format que contenien contingut estàtic que els usuaris podien veure però no interactuar amb ell. Moltes aplicacions web han estat informació com a llocs de notícies o catàlegs en línia. Mentre que per la seva part, Web 2.0 té la capacitat d'interactuar i compartir, compartir i compartir contingut entre els usuaris. Algunes fites clau en la transició a la Web 2.0 són:

Xarxes socials: plataformes com Facebook (2004) van permetre a les persones connectar-se dinàmicament, compartir contingut i comunicar-se en línia

Blogs i Wikis: la popularitat d'eines de blogs com Wordpress i Blogger, juntament amb wikis com Wikipedia, han permès a les persones crear i editar contingut de manera col·laborativa. Aplicacions web: la Web 2.0 va crear aplicacions web riques i interactives com *Gmail, Google

Maps i YouTube que van permetre als usuaris fer tasques més complexes en línia.

Una altre facilitat de la Web 2.0 és que el usuari pot participació de l'usuari en la distribució de continguts, disseny del web i penjar dades. Això crea un lloc web dinàmic i social.

L'evolució de la Web 2.0 és possible gràcies a avanços tecnològics com JavaScript, JavaScript asíncron i XML (AJAX) i HTML5, així com a la creixent disponibilitat de connexions de banda ampla.

En poques paraules, la Web 2.0 ha canviat radicalment la forma en què la gent utilitza Internet, des d'un model estàtic i unidireccional a un model interactiu i participatiu. Va permetre a les persones connectar-se, col·laborar i crear contingut de formes mai possibles i va establir les bases per a moltes de les plataformes i aplicacions web que utilitzem avui dia.

La Web 3.0, també anomenada "Web Semàntica", és una proposta d'evolució de la World Wide Web que té com a objectiu fer que la informació en la Web sigui més significativa i més fàcil d'entendre per a màquines i humans. La Web Semàntica encara no ha aconseguit el seu màxim potencial i encara està en desenvolupament constant.

La Web 3.0 es basa en que la informació en Internet ha d'anar més enllà del text i els enllaços i enriquir-se amb metadades que descriguin el significat de les dades. Això permet que les màquines compreguin el context i les relacions entre les dades, la qual cosa facilita l'extracció d'informació precisa i l'automatització de tasques.

La implementació completa de la Web Semàntica ha estat un procés llarg i continua evolucionant. L'adopció d'estàndards i la creació d'ontologies de dominis específics per exemple, FOAF per a xarxes socials o Schema.org per al marcat de dades estructurades en motors de cerca són passos en aquesta direcció.

La Web Semàntica pot millorar la cerca en línia en permetre que els motors de cerca compreguin millor el significat de les cerques. També pot promoure la integració de dades i la interoperabilitat entre diferents sistemes d'informació.

En el camp de la intel·ligència artificial i l'automatització, la Web Semàntica podria ser important per a permetre que les màquines facin tasques avançades com generar informes automàticament o prendre decisions basades en dades semàntiques.

En resum, la Web 3.0 és una visió d'Internet en la qual la informació s'estructura i descriu d'una manera que les màquines puguin entendre. Encara que aquest enfocament ha estat en desenvolupament durant dècades, encara està en procés d'implementació i evolució amb l'objectiu de fer que la web sigui més intel·ligent i significativa.

Tot i semblar el mateix concepte, La Web 3.0 i la Web semàntica no són el mateix. La web semàntica es centra en la idea d'enriquir la informació en línia per que les màquines puguin entendre el significat de les dades mentre que la Web 3.0 es un concepte més general i es centra en la evolució de la forma en la que interactuem amb les pàgines web.

La Web 3.0 i el periodisme

La Web 3.0 ofereix diversos avantatges al periodisme, millorant la forma en què es recopila, es presenta i es consumeix la informació.

- Millora la precisió de la informació
- Contingut més contextualitzat i personalitzat. Els algoritmes del Web 3.0 recomanen al usuari el contingut més acord als seus gustos i necessitats.
- Major integració de fonts d'informació: La Web 3.0 permet una major interconnexió de dades i serveis en línia.
- Major verificació i detecció de notícies falses: Les tecnologies de la Web 3.0 poden utilitzar-se per verificar l'autenticitat de la informació en línia.
- Noves formes de creació de contingut interactiu: La web 3.0 permet contar històries de maneres noves i més creatives.
- Accés a audiències globals: Amb el Web 3.0 les notícies poden arribar a audiències globals d'una manera més eficaç.

En resum, la Web 3.0 aporta una varietat de beneficis al periodisme, des d'augmentar la precisió de la informació fins a crear experiències interactives i personalitzades per als usuaris. També promou la verificació de dades i la lluita contra la desinformació, fonamental en l'era digital.

